

рѣшннй день. Надвечеръ часътъ кждѣ 7—8 дожда ед-на селска депотация отъ село Арабаджиево и близнитѣ околни села, да просятъ защита отъ Русскитѣ противъ нападенията на турцитѣ изъ околията, гдѣто Генералъ Турко се принуждава да испрати единъ добръ отрядъ войници кошица въ тѣхна полза и съ тайна миссия да разбиятъ нейдѣ и желѣзницата, за да присѣчатъ съобщенята на Турцитѣ на Нова-Загора съ Едирне. Тѣ едвамъ могли пел вечеръ да пристигнатъ въ село Арабаджиево, което е $3\frac{1}{2}$ —4 часа далечъ отъ града и да прѣнушоватъ тамъ. А прѣзъ деньтъ на 12-й юлий са убѣсихъ 6 души турци прѣдъ турскитѣ голѣмци на самитѣ нмъ врати по причина че хвъртали съ оржжне на Русскитѣ солдати, тѣй щото когато сж хванали и отехдили на смъртъ, Генералъ Столетовъ са явилъ на конь въ полицията и извиква прѣдъ бейоветѣ тѣзи думя: «Шинъ аша, за бейоветѣ, бу сизинъ адамларъ бизимъ падишахъ аскерене слияхъ аттжларъ, буларъ кабахатлж, асаджазъ, ве сизда геледженекжжзъ» и ги завели съ войницитѣ на означенитѣ мѣста въ града и ги избѣсили. Съ това са дава на турцитѣ да разумѣятъ Русската сила, строгость и власть, а бейоветѣ именно Еминъ паша се молилъ да го незакаратъ да глѣда обѣсванието на еднороднитѣ си, но не са приела молбата му.

Въ 13-й Юлий Срѣда стапа нужда, гдѣто са повикахъ отъ русскитѣ Генерали и офицери, по първитѣ български голѣмци, които бѣхъ на турска служба, да занѣмятъ нѣкои мѣста по новото приврѣменно управление и Административенъ Съвѣтъ подъ надзора на началника именно: Г-нъ Славейковъ, Хад. Господинъ Славовъ, Хад. Андонъ Митевъ, Дѣдо Савва, Хаджи Христоръ, Д-ръ Т. И. Стояновичъ, Г. Боларовъ, П. Х. Славовъ, Господинъ Лѣщовъ, Д. Наумовъ, Иванъ Череповъ, Георги Бенева, Колчу Славовъ, Славн Къледжевъ, Анастасъ Ангеловъ, А. Т. Илиевъ и други отъ учителитѣ, които завзехъ приврѣменно мѣста изъ разнитѣ части по управлението на града съ прѣдсѣдатель Г-нъ Славейковъ. Въ този день ся поискало за болницата отъ Генералъ Столетовъ отъ гражданитѣ 10 кревета за болни съ